

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET

☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.

☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502

✉: titkarsag@repate.hu

🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/474/2013/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

246/2014. (X. 16.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) **panaszos**¹ 2013. június 14-én előterjesztett **panaszát** a 2014. október 16-án megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – Készenléti Rendőrség – vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot sértő intézkedésre nem került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2013. június 14-én elektronikus levélben terjesztette elő panaszbeadványát a BRFK illetékes kerületi rendőrkapitányságán.

I.

A panaszos panaszbeadványát elektronikus úton terjesztette elő valamennyi budapesti rendőrkapitányságnak és számos más szervnek és személynek címezve, a Testületnek azonban közvetlenül nem küldte meg. A panaszt a rendőrségtől az intézkedés kivizsgálásában illetékes Budapesti Rendőr-főkapitányság (továbbiakban: BRFK) egyik kerületi rendőrkapitánysága továbbította a Testületnek, tekintettel arra, hogy a panaszos az elektronikus levél címzettjeként a Testületet is megjelölte. A panaszos a Testület mellett a panaszt – a megszólítás tanúsága szerint – Viviane Redingnek, az Európai Bizottság jogérvényesülés, alapvető jogok és uniós polgárság biztosának, valamint a BRFK illetékes Kerületi Rendőrkapitánysága Szabálysértési Hatóságának kívánta megküldeni.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

Beadványában a panaszos mint újságíró és dokumentumfilmes úgy nyilatkozik, hogy panaszt kíván előterjeszteni Viviane Redingnél „Magyarország politikai és azzal végletesen összefonódott igazságügyi szervei és azok gyakorlatilag 100 %-os elkövetési gyakorlata és az újságírók elleni kiterjedt állami üldözések megsokszorozódása ellen. Panasszal kíván élni továbbá a BRFK illetékes kerületi rendőrkapitányságán 2013. június 11-én kelt, 51 600 Ft pénzbírságról szóló határozat ellen.

Ezen felül fellebbezést nyújt be és egyúttal büntető feljelentést kíván tenni egy r. őrmester, szabálysértési segédelőadó, valamint ismeretlen tettesek ellen „hivatali visszaélés büntette”, „hivatalos személy részéről elkövetett bűnpártolás”, „hamis vád büntette”, „közokirat-hamisítás büntette”, valamint „egyéb, vizsgálandó, milyen bűncselekmények miatt”.

A fentieket követően a panaszos előzményként előadja, hogy 2013. június 11-én egy médiacsoport alapító-főszerkesztőjeként és egy másik cég főszerkesztő-helyetteseként megjelent Budapesten, a K. utca egyik házában, amelynek egyik lakásából aznap egy tízgyermekes családot készültek a hatóságok kilakoltatni, és ahonnan a panaszt később a rendőrök előállították.

A panaszos ezt követően pontokba szedve foglalja össze sérelmeit. Az 1.-3. pontok a panaszos szabálysértési kihallgatásával és a szabálysértési eljárásban hozott határozat tartalmával kapcsolatosak. Azokban a panaszos számba veszi, hogy a szabálysértési előadó eljárása miért nem volt megfelelő és a határozatában foglalt megállapítások miért nem helytállóak. Általános jelleggel kifogásolja a magyar rendőrök hozzáállását a végrehajtási eljárásokhoz és a végrehajtók tevékenységét is.

A 4. pontban a panaszos a konkrét ügyben eljáró végrehajtó fellépésével kapcsolatos kifogásait írja le. Sérelmezi, hogy a végrehajtó eljáráshoz a rendőrök asszisztáltak, valamint azt is, hogy egyik újságíró kollégáját utóbb, az épület előtt, az utcán a rendőrök intézkedés alá vonták.

Az 5.-7. pontokban a panaszos arra hívja fel a figyelmet, hogy a szabálysértési eljárás alapjául szolgáló eseményekről hang- és képfelvétellel rendelkezik, és ezzel összefüggésben sérelmezi, hogy a szabálysértési előadó ezek ismerete nélkül készítette elő a döntést, a panaszos által tapasztalt rendőri rutinnak megfelelően. Kéri a hatóságokat, hogy tegyék meg a szükséges lépéseket a szabálysértési előadó felelősségre vonása érdekében.

A 8. pontban a panaszos azt kifogásolja, hogy a lakásban történt eseményeket követően, az utcán őt is intézkedés alá vonták a rendőrök és az előállítására is sor került az ellene kiadott körözés alapján. Pazarlásnak és túlzásnak tartja, hogy őt előbb a BRFK illetékes kerületi rendőrkapitányságára, majd a BRFK Gyorskocsi utcai épületébe szállították. Megjegyzi, hogy véleményét úgy kívánta nyomatékosítani, hogy a fogdán előbb éhségstrájkba, majd egy órára teljes folyadékmegvonásba kezdett, de szabadításakor ezekkel felhagyott.

Végül a panaszbeadvány 9. és 10. pontjaiban azt hangsúlyozza, mekkora pszichés terhet, milyen nagy veszélyt jelent a kilakoltatás az azt elszenvedőknek.

A panaszos beadványában magát mindvégig feljelentőként aposztrofálja.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a rendőrséghez. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A Testület rendelkezésére bocsátott rendőrségi iratok alapján megállapítható, hogy 2013. június 11-én a sérelmezett rendőri intézkedés helyszínén a rendőrség egy kilakoltatás miatt jelent meg. A kilakoltatáshoz a BRFK illetékes kerületi rendőrkapitányságán keresztül 2013. június 11-én 8 órakor kért karhatalmi segítséget a végrehajtó. A rendőri erők 7 óra 25 perctől tartózkodtak a helyszínen, a kilakoltatás ténylegesen 16 óra körül vette kezdetét, a biztosítás parancsnoka, egy r. őrnagy, 16 óra 29 perckor szólított fel először a helyszínen tartózkodókat arra, hogy ne akadályozzák a végrehajtást. Az intézkedések 20 óra 30 percig tartottak. A csapaterős rendőri fellépésben kb. 80 rendőr vett részt, jelen voltak továbbá az Országos Mentőszolgálat és a Katasztrófavédelem munkatársai is. A panaszos a kilakoltatással érintett lakásban tartózkodott a rendőri fellépés idején, az eseményeket videokamerával rögzítette. Az események során a rendőrök az érintett lakásból távozó valamennyi személyt, köztük a panaszost is igazoltatták a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (a továbbiakban: Rtv.) 29. § (1) bekezdése alapján. A panaszoson nem volt sem sajtós mellény, sem sajtós kitűző, ami alapján következtetni lehetett volna arra, hogy ő a sajtó munkatársa. Az intézkedés megkezdésekor nem jelezte, hogy ő a sajtó munkatársa lenne.

2) A panaszossal szembeni intézkedésről készített rendőri jelentés tanúsága szerint a panaszost a rendőrök a kilakoltatás során, 17 óra 20 perckor azért vonták intézkedés alá, mert a rendőri intézkedéssel érintett lakásban tartózkodott és onnan a rendőri felszólítások elhangzásakor nem távozott. Az intézkedés során az eljáró rendőr a panaszost arra kérte, hogy menjen ki a lakásból, le az utcára, aminek a panaszos eleget tett, ott ellenőrizte a személyi adatait a körözési információs rendszerben, aminek során megállapította, hogy a panaszos ellen körözés van kiadva, amely intézkedésként elfogást rendelt el.

Az intézkedő rendőrök a jelentés tanúsága szerint a panaszost tájékoztatták az intézkedéssel szemben az Rtv. alapján igénybe vehető jogorvoslati lehetőségekről.

A jelentéshez csatolt parancsnoki kivizsgálás tanúsága szerint az eljáró alosztályvezető a panaszost előállítását követően tájékoztatta az Rtv. 92. §-ában meghatározott jogorvoslati és panasztételi lehetőségeiről, de a panaszost sem a rendőri intézkedés ellen, sem pedig a kényszerítő eszközök alkalmazása miatt nem kívánt panaszt előterjeszteni.

3) A panaszos őrizetbe vételét elrendelő határozat tanúsága szerint a panaszost a rendőrök aznap 17 óra 20 perckor vonták intézkedés alá, és elfogására azért került sor, mert adatainak ellenőrzésekor kiderült, hogy a B.-i Járásbíróság rágalmozás bűncselekmény elkövetése miatt ellene elfogatóparancsot bocsátott ki. A panaszost elfogása után a BRFK illetékes kerületi rendőrkapitányságára, majd onnan, az őrizetbe vétel elrendelését követően a BRFK Gyorskocsi utcai fogdjára szállították.

4) A rendőrség a Testület rendelkezésére bocsátotta a panaszos szabálysértési ügyben történt meghallgatásáról 2013. június 11-én 21 óra 29 perctől kezdődően felvett jegyzőkönyvet. Abban a panaszos mint eljárás alá vont személy úgy nyilatkozott, hogy panasszal kíván élni a rendőrök intézkedésével szemben. Nyilatkozata tartalmában tekinthető Rtv. 92. §-a értelmében vett rendőri intézkedés elleni panasznak, annak kivizsgálását ugyanakkor nem kérte a Testülettől annak ellenére, hogy korábban annak lehetőségéről tájékoztatást kapott.

5) A rendőrségi iratokból az is kiderül, hogy az országos rendőrfőkapitány 2013. április 1-jén 00.00 órától kezdődően a szükséges ideig, de legkésőbb 2013. július 31-én 24.00 óráig fokozott ellenőrzést rendelt el az ország teljes közigazgatási területére.

6) A rendőrség által a Testület rendelkezésére bocsátott egyéb iratok ismertetésétől a Testület eltekintett, mivel azok a panaszos által sérelmezett és az Rtv. 92. §-a alapján a Testület hatáskörébe tartozó sérelmek kivizsgálásában nem voltak relevánsak.

7) A rendőrség rendelkezésre bocsátotta az intézkedésről készített felvételeket, ám mivel az a panaszos igazoltatását és előállítását nem tartalmazza, ezért azok részletes ismertetésétől a Testület eltekint.

III.

Az egyik közösségi oldalon elérhető felvétel a kilakoltatás eseményeit rögzíti. A felvétel 4. percében látható, hogy a rendőr felszólítja a lakás ajtaját testükkel eltorlaszoló személyeket, hogy a végrehajtási eljárásnak vessék alá magukat, azt ne akadályozzák. Az ismételt felszólítás már az esetleges jogkövetkezmények kilátásba helyezésére is kiterjed. A felszólítás hatására többen elmennek, a felszólítást még kétszer megismétli a rendőr, ezt követően megkezdik a helyszínen maradt személyek igazoltatását. Miután nem hajlandóak önként elhagyni a helyszínt, a rendőrök megkezdik az eltávolításukat, ennek során dulakodás alakul ki.

A felvétel 18 percében feltűnik a panaszos, aki kamerával rögzítő a lakásból a rácson keresztül a folyosói eseményeket. Közben hallatszik, hogy az egyik lakásban lévő személy ki akar ugrani az ablakból, a rendőrök megpróbálják a rácshoz bilincselte személyeket elvinni. Ezután a bent lévők, a tulajdonos és a kinn lévő rendőrök egyeztetnek, majd a rendőr újra felszólítja a jelenlévőket, hogy tegyék lehetővé a lakásba történő bejutást, különben kényszerítő eszközt fognak alkalmazni. Ezután megismétli a felszólítást. Végül leemelik az ajtó előtti rácsot, közben pedig a bennlévők bezárják a rácsot.

A felvétel 38. percében látszik, ahogyan a panaszos kamerázik, az ajtót közben kinyitották, de egy odatolt ruhásszekrény elzárja az utat. A r. őrnagy ismét felszólítja a bennlévőket, hogy vessék alá magukat a végrehajtási eljárásnak. Végül a rendőrök leemelik az ajtót is és eltolják az ajtót. A legkisebb szobában megtalálják a bennlévőket, akiket a r. tzs. felszólít arra, hogy tegyenek eleget az intézkedésnek. Megkéri az ottlévőket – köztük a panaszost –, hogy egyesével hagyják el a lakást, akik ennek eleget tesznek. A panaszost és a többieket – a tulajdonos és a közben rosszul lett lánya kivételével – lekísérik a rendőrök.

IV.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) rendelkezéseire – a panaszos kifogásaival összefüggésben az alábbi megállapításokra jutott.

A vizsgálat során a Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének IV. cikk (1) bekezdésében foglalt személyi szabadsághoz, illetve a XXIV. cikk (1) bekezdésében biztosított tisztességes eljáráshoz fűződő jogát és a VI. cikkben foglalt személyes adatok védelméhez fűződő jogát az alábbiak szerint.

A Testület figyelemmel arra, hogy a panaszos a rendőrségen előterjesztett panaszbeadványában kifejezetten a szabálysértési eljárás vonatkozásában terjesztett elő kifogásokat, emellett pedig csupán az előállítását kifogásolta, ezért a Testület figyelemmel az Rtv. 92.§ hatásköri rendelkezéseire a vizsgálatát az előállításra és azt megelőző igazoltatásra korlátozta. (Ezzel kapcsolatban megjegyzi továbbá a Testület, hogy a panaszos szabálysértési meghallgatása során tett nyilatkozatot azért nem vizsgálja, mert nem kérte a Testület eljárását.)

1) A panaszos intézkedés alá vonása és igazoltatása kapcsán az alábbi megállapításokra jutott a Testület.

a) A panasz kapcsán a Testület első körben a rendőrség intézkedési kötelezettségét vizsgálta.

A rendőrség bírósági végrehajtási eljárásban való közreműködéséről az Rtv. 39. §-a rendelkezik. A jogszabályhely értelmében a rendőr magánlakásba bebocsátás vagy hatósági határozat nélkül nem léphet be, illetve nem hatolhat be, kivéve – egyéb esetek mellett – végrehajtási eljárás lefolytatása céljából, ha az abban való közreműködés – jogszabály alapján – a rendőrség számára kötelező. A végrehajtási eljárásban a rendőr kirendelésének törvényességéért a végrehajtást elrendelő szerv vezetője a felelős. A birtokos távollétében történt behatolást követően – a végrehajtási eljárásban való közreműködés kivételével – a rendőrség köteles a birtokost tájékoztatni, és a vagyonvédelem érdekében szükséges intézkedést megtenni.

A Szolgálati Szabályzat 37. §-a az Rtv. rendelkezéseit az alábbiak szerint egészíti ki. Az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv az állami és a helyi önkormányzati szervek által foganatosított végrehajtási eljárásban részt vevő személyek biztonsága megóvásához segítséget nyújt, valamint a végrehajtási eljárásban alkalmazható helyszíni kényszercselekményeknek való ellenszegülést megszünteti, továbbá – ha a végrehajtási kényszercselekményre feljogosított az általános rendőrségi feladatok ellátására létrehozott szerv közreműködését kéri – végrehajtja a bíróság intézkedésében meghatározott adós személye elleni kényszercselekményt. A rendőrt az erre irányuló kérelem alapján az illetékes rendőrkapitányság vezetője rendeli ki, sürgős esetben a végrehajtási cselekményt foganatosító szóbeli kérésére is. A rendőr a végrehajtás helyszínén a közreműködést kérő intézkedése alapján működik közre.

Sürgős kirendelés esetén a rendőrkapitányság vezetője legalább kétfős járőrt vezényel ki, amelynek vezetőjét a parancsnoki állományból jelöli ki. A rendőr végrehajtási cselekményeket nem végezhet, a végrehajtót kizárólagosan megillető kényszercselekményt nem foganatosíthat, rakodási, szállítási munkában nem vehet részt. A rendőr az Rtv.-ben megállapított kényszerítő eszközök megfelelő alkalmazása mellett gondoskodik arról, hogy az illetéktelen személyeket távol tartsa a végrehajtás helyszínétől. A rendőr szolgálati előjárója köteles gondoskodni erősítésről, ha a feladat teljesítése nehézségekbe ütközik.

A Vht. alapvető rendelkezései között, az 5. §-ban az alábbiakat rögzíti. A bírósági végrehajtás során állami kényszerrel is el kell érni, hogy a pénzfizetésre, illetőleg az egyéb magatartásra kötelezett teljesítse a kötelezettségét. Az állami kényszer – a törvény keretei között – elsősorban az adós vagyoni jogait korlátozhatja, kivételesen az adós személyiségi jogait is érintheti. Az adós személye elleni kényszcselekményt – a bíróság, illetőleg a bírósági végrehajtó (a továbbiakban: végrehajtó) intézkedése alapján – a rendőrség végzi el. A rendőrség jogosult és köteles mindazokat a kényszerítő intézkedéseket megtenni és kényszerítő eszközöket alkalmazni, amelyek a rendőrségről szóló jogszabályok szerint megtehetők, illetőleg alkalmazhatók, és az adott esetben a végrehajtás eredményes befejezéséhez szükségesek.” A 45. § értelmében továbbá: „Ellenszegülés esetén a végrehajtó közvetlenül a legközelebbi helyi rendőri szervhez fordul, amely köteles a végrehajtási eljárásban haladéktalanul közreműködni az ellenszegülés megszüntetése végett. A végrehajtó a rendőrség közreműködését feltünteti a végrehajtási cselekményről készült jegyzőkönyvben.”

A rendelkezésre álló dokumentumok szerint a végrehajtó a helyszínen rendőri közreműködést kért, a megküldött rendőrségi videofelvételeken és a videomegosztóra feltöltött felvételen is tisztán hallható, hogy a végrehajtó arra kéri a jelenlévőket, hogy hagyják el a helyszínt, és figyelmezteti őket, amennyiben kérésének nem tesznek eleget, kényszerintézkedést fog kérni velük szemben.

A Testület ismételten utal rá, hogy hatásköri szabályai (Rtv. 92. §) értelmében a végrehajtás és a végrehajtói magatartás jogszerűségének a vizsgálatára nem jogosult, azt ugyanakkor kétséget kizáróan meg tudta állapítani, hogy a csatolt dokumentumok – különösen a végrehajtó a végrehajtási eljárás résztvevőinek szóló levele – és az idézett rendelkezések a rendőrség oldalán közreműködési kötelezettséget teremtettek az aktivisták tevékenységének alapjául szolgáló végrehajtási eljárásban. A helyszínen a rendőrök a végrehajtó előzetes kérésének, illetve a helyettes végrehajtó kilakoltatás során adott instrukcióinak megfelelően voltak kötelesek a végrehajtás eredményes lebonyolítása érdekében közreműködni.

A Testület ehelyütt utal továbbá az Rtv. 13. §-ának (1) bekezdésére, miszerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. A Testület álláspontja szerint a rendőrségnek a végrehajtó kérése, a közrendet és közbiztonságot veszélyeztető körülményre vonatkozó tájékoztatása nyomán intézkedési kötelezettsége keletkezett.

Az Rtv. 19. §-ának (1) bekezdése értelmében a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek – ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik – mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.

A Testület határozott meggyőződése szerint önmagában az a tény, hogy a végrehajtó a kilakoltatás helyszínéül szolgáló ingatlanban tartózkodó – a végrehajtási eljárásban semmilyen módon nem érintett, és érintettségét jogi indokkal nem valószínűsítő – panaszosnak és társainak nem mutatta be a kilakoltatás alapjául szolgáló jogi dokumentumokat, illetve, hogy nem hallgatta meg az érveiket, semmiképpen nem jogosította fel a panaszost arra, hogy a rendőri intézkedéssel szemben ellenállást tanúsítson.

A Testület a fentiekben kifejtettek alapján a következtetésre jutott, hogy kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában jártak el a végrehajtás helyszínén a rendőrök, és jogszerű eljárást tanúsítottak, amikor a tevékenységüket a végrehajtó intézkedései szerint fejtették ki, így a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának megsértését nem valószínűsítették meg.

b) A panaszos igazoltatásának alapjául a rendőrök az Rtv. 29. § (1) bekezdést jelölték meg.

A rendőri jelentések szerint a panaszost azért igazoltatták, mert a lakásban tartózkodott és onnan felszólításra sem jött elő, ezért miután bejutottak az ingatlanba, minden korábban lakásban tartózkodó személyt igazoltattak a ház előtt. A panaszos a lakásnál lezajló események során nem jelezte, hogy a saját munkatársa.

Az Rtv. 29. § (1) bekezdése szerint a rendőr a feladata ellátása során

a) igazoltathatja azt, akinek a személyazonosságát a közrend, a közbiztonság védelme érdekében, bűnmegelőzési vagy bűnüldözési célból, a tartózkodása jogszerűségének megállapítása céljából, közlekedésrendészeti ellenőrzés során, továbbá az igazoltatott vagy más természetes, illetve jogi személy és egyéb szervezet jogainak védelme érdekében kell megállapítani,

b) az igazoltatott személyt lakcímének, tartózkodási helyének - az igazoltatott választása szerint - a lakcímet igazoló hatósági igazolvánnyal vagy más alkalmas dokumentummal történő igazolására, vagy a lakcímre, tartózkodási helyre vonatkozó nyilatkozattételre kérheti fel, valamint

c) amennyiben a 24/A. § (1) bekezdésében meghatározott személy felkérése alapján igazoltat, úgy az igazoltatott személyt a b) pontban megjelölt adatok igazolására, vagy ezen adatokra vonatkozó nyilatkozattételre kéri fel.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (továbbiakban: Szabs. tv.) 216. § (1) Aki a rendvédelmi szerv vagy a vámszerv hivatásos állományú tagja jogszerű intézkedésének nem engedelmeskedik, a jogszerű intézkedéssel szembeni engedetlenség szabálysértését követi el.

A felvételek alátámasztották azon rendőri előadást, hogy a panaszos többszöri rendőri felszólításra sem hagyta el az ingatlant, és hogy nem jelezte, hogy a valamely sajtóorgánium képviselőjeként van jelene az épületben. Tekintettel arra, hogy az Rtv. 19. §-ban előírt kötelezettségének a panaszos nem tett eleget, ez megnyitotta az Rtv. 19. § (2) bekezdésben szabályozott lehetőségek alkalmazását vele szemben. („(2) A rendőr jogszerű intézkedésének való ellenszegülés esetén az e törvényben meghatározott intézkedések és kényszerítő eszközök alkalmazhatók.”) Tehát a panaszos ellenszegülése elegendő indokul szolgált arra, hogy őt a rendőrség igazoltassa.

Erre egyebekben akkor is lehetősége lett volna a rendőröknek, ha a panaszos jelzi, hogy ő „sajtós”, mivel a későbbiekben a szabálysértési eljárásokban esetlegesen tanúként szükség lehetett volna rá, emiatt szükséges volt az adatainak rögzítése.

A fentiek alapján a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez való joga.

2) Az előállítás jogszerűségének vizsgálata során az alábbiakra jutott a Testület.

A rendőri jelentések szerint a panaszos előállításra azért került sor, mert az igazoltatás során ellenőrizték a körözési rendszerben és ekkor kiderült, hogy a B.-i Járásbíróság a panaszos elfogását rendelte el a rágalmazás miatt ellene folyó büntetőeljárásban. Emiatt a panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdés b) pontja alapján előállították a BRFK illetékes kerületi rendőrkapitányságára, majd miután elrendelték az őrizetbevételét, átszállították az BRFK Gyorskocsi utcai objektumába.

Az Rtv. 33.§ (1) bekezdés b) pontja szerint a rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt, aki ellen elfogatóparancsot, nemzetközi elfogatóparancsot, illetve európai elfogatóparancsot adtak ki.

Tekintettel arra, hogy a panaszos sem vitatta azt a tény, hogy ellene elfogatóparancsot adtak ki, és arra, hogy az Rtv. 33. § (1) bekezdésében meghatározott előállítási okok esetében a jogalkotó nem ad mérlegelési lehetőséget az intézkedő rendőrnek, a panaszos előállítása az adott körülmények között kötelező volt.

Mindezek alapján a Testület álláspontja szerint a panaszos előállítására kellő jogalap birtokában, jogszerűen került sor, így nem sérült a panaszos személyi szabadsághoz való joga.

Megjegyzi a Testület, hogy az előállítás időtartamának arányosságát a szabálysértési őrizetbe vételre figyelemmel nem vizsgálta.

IV.

A Testület álláspontja szerint a rendőrségnek intézkedési kötelezettsége keletkezett a panaszolt események kapcsán, a panaszos intézkedés alá vonása és igazoltatása kapcsán nem sérült a panaszos személyes adatok védelméhez fűződő joga, továbbá nem sérült a személyi szabadsághoz való joga sem az előállítás miatt.

Mindezekre tekintettel a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött.

Budapest, 2014. október 16.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes, előadó testületi tag

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET